

Sari Östman

Elämänjano

Kirjoituksia viidestä elämästä

ELÄMÄNJANO

Sari Östman

Pori, 2015

© 2015 Sari Östman
Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-330-180-1

Sinulle, jota rakastan.
Suukko ja sydän.

Sisällys

Esipuhe	4
Osa I: Ensimmäinen elämä	7
Osa II: Toinen elämä	20
Osa III: Kolmas elämä	29
Osa IV: Neljäs elämä	89
Osa V: Viides elämä	157

ESIPUHE

Opin lukemaan vähän ennen kuin täytin neljä vuotta, kirjoittamaan samoihin aikoihin. Siitä asti olen elänyt kirjoittamalla: ajatukseni eivät tahdo tulla ulos suusta, mutta tekevät sen sujuvasti sormenpäiden kautta. Kirjoittaminen, etenkin runojen, on minulle tapa olla maailmassa.

Tämä kokoelma on ensimmäiseni – ja samalla retrospektiivinen. Se ei ala aivan niin kaukaa kuin tahtoisin, sillä en usko kenenkään kiinnostuvan kymmenvuotiaan vuodatuksista, enkä halunnut muokata tekstejä kuin aivan pikkuriikkisen. Niinpä ensimmäinen runo on vuodelta 1989, keväältä ennen kuin täytin 14. Siitä jatkan tähän päivään, tähän hetkeen, jossa olen onnellisempi kuin kenties koskaan. Siitä kertoo teoksen nimi *Elämänjano*. Elämänjano on jotain, mikä on ollut minussa aina; tahto, kiihkeä halu kokea kaikki, tuntea kaikki, elää kaikki hetket ja asiat täydemmin kuin mitään ennen sitä. Aina sydämen pohjasta, sielun ja mielen syvimmästä syöveristä asti. Elämänjanon nimesin vasta, kun eräs, jota kutsun runoissani nimellä Haukka, kysyi minulta ”Mitä on voima?” Vastasin: ”Se on elämänjanoa.” Siitä asti oli selvää, mikä minua on ajanut polttamaan kynttilää paitsi päistä, usein keskeltäkin.

Se sama jano on näkynyt elämässäni aivan viime aikoina merkittävällä tavalla, ja johtanut tekemään ratkaisuja, jotka olisi pitänyt tehdä jo kauan sitten. Kokoelma on jaettu viiteen osaan, sillä koen eläneeni yhden ainutkertaisen elämäni sisällä neljä eri elämää, ja aloittavani paraikaa viidettä. Nämä elämät jakavat teokseni osiin – eivät tasapainoisesti, mutta rehellisesti ja oikein. Lapsuus, pitkä liitto ja perhe,

sen kaiken välissä Haukka ja haave, kipu... ja viimein tämä tottakin todempi ihme.

Kirjoitan tätä väliaikaisessa kodissa, jossa se, jota rakastan, lepää kahden kauniisti himmennetyn yölampun välissä. Istun keittiön pöydän ääressä ja jokin lasinen resonoi jokaisella näppäimen painalluksella. Alle kahden viikon päästä asumme yhteisessä, yhdessä valitussa kodissamme. Halusin alun perin tämän kokoelman päättyvän ensimmäiseen iltaan siellä, mutta lopulta päätin toisin. Juuri nyt on oikea hetki: marraskuun tullessa kohti koleaa loppuaan, katuvalojen kullatessa jokirannan puiden viimeiset, unohtuneet lehdet ja yhä hitaammin virtaavan veden. Nyt, mielen ollessa kevyt ja asioiden järjestyessä oikeisiin uomiinsa, epävarmuuden väistyttyä, rakkauden ollessa syvää.

Vuodesta 2012 lähtien lähes jokainen lukemasi runo on julkaistu ensin Facebookissa, sillä silloin totesin ajatusteni virtaavan todempina runomuodossa myös siellä. Olen hyvin kiitollinen kaikille, jotka FB:n kautta ovat rohkaisseet kokoamaan tekstini kirjaksi. Runoni ovat hetken lapsia, ne on kirjoitettu nopeasti, muutamissa minuuteissa ja niitä on muokattu vain vähän. Toivon, että löydät seuraavilta (aivan liian monilta) sivuilta edes yhden runon, joka koskettaa, naurattaa, itkettää, suututtaa tai tuo jonkin muun tunteen, muiston tai vaikkapa toiveen. Kiitos Sinulle, että haluat lukea tämän kirjan.

Porissa 16.11.2015 klo 23:13, lämpötilan laskiessa yhä lähemmäs nollaa.

Sari Ö.

OSA I
Ensimmäinen elämä

04/1989

Haikuja

Lintujen ääntä,
koivut hiirenkorvalla:
on uusi kevät.

Kello tikittää
eilisen päivän aikaa
sinä et tullut.

02/1990

Pitele mua
lujasti.
Vaivutaan yhdessä
vihreään usvaan
ja kuljetaan
maailman ääreen.

Jouluyönä 1990

Luulin nähneeni sinut
mutta se olikin vain
varjojen leikkiä
pimeällä kadulla.

Vieläkin olen yksin.

08/1991

Toisen ihmisen
 läheisyys
Kuuma hengitys poskellani.
Suu vasten suuta.
 Hiljaisia sanoja.
Silmät puhuvat enemmän.
 Sinä vierelläni
olen onnellinen.
 Rakastan.

03/1992

Sisällä jossain,
niin syvällä etten
itseään löydä
on itku
ja pettymys.

Ja turhaan.

Enkö muka itsekin tiennyt

ettei minusta
sinun tarvitsemaasi
tule.

05/1992

Niin hyvä näin,
ollaan hiljaa. Katson sua
ja aurat koskettaa
yhteen sopien.

Ikkunasta näen, miten
kesä hiipii takaisin
pyytäen anteeksi lähtöään.

06/1992

Jotain me haluttiin
jotain me etsittiin
yöstä ja hiljaisuudesta
yöstä ja hevin voimasta
yöstä ja toisistamme.

Yö yöstä vain löytyi
ja hevi sekoitti ihanasti pään
Sanakirja kädessä
kirjoitin biisejä
kynttilänvalossa
yössä ja hiljaisuudessa.

Mitä löysimme toisistamme?
Tiesinkö kuka olit?
Tiesitkö sinä kuka minä?

Muste katoaa paperista
kun aamulla
sanat unohdan.

Kuka yötä pelkäisi?
Pimeys vain mustaa valoa
minä ja kynä
kynttilän sydän

Ikuisesti kirjoitan.

Laulu pullonkorkista

Maassa makaa pullonkorkki yksinäinen
ilman nyt jo pulloystävää.
Pullossa ol' viini, tuote pitkäripaisen,
nyt on jollain helvetisti täynnä pää
ansioista pullonkorkin poistamisen.

Kun alkaa vetää ikenestä
juokse heti handeliin
kanna sieltä pari kassii
täynnä alkohoolii.

Kun pullon korkkas pikku Peetro-poikanen
ja otti kulauksen ekan,
pääsi heti makuun viinin miedonmakuisen,
vahvuudelta silti arvaamattoman
nyt tietää mihin vie korkin poistaminen

Kun alkaa vetää ikenestä
juokse heti handeliin
kanna sieltä pari kassii
täynnä alkohoolii.

Niin löytyi Peetro katuvieren likaojasta
kiroomasta ekan korkin avaamista.

Elämänjano on retrospektiivinen esikoiskokoelma. Se kertoo viidestä elämästä ja niiden palavasta janosta yhden, ainutkertaisen elämän sisällä. Runot alkavat vuodesta 1989, jolloin kirjailija ei ollut vielä täyttänyt 14 vuotta, ja päättyvät marraskuuhun 2015, onnen ja ihmeen aikaan. Viimeisten kolmen vuoden ajalta runot ovat aloittaneet elämänsä Facebook-päivityksinä; ne ovat lähes muokkaamattomia hetken lapsia, jotka kuvaavat tunteita ja kokemuksia. Niitä on kuvailtu haikumaisiksi ja tunteita herättäviksi.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi